

Tárgy: ügyvédi mulasztás

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2024. F. 233/19.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban **2025. június 30.** napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért

írásbeli megrovás

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy 80.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

Indokolás:

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

- A bejelentőtől 2024. április 11. napján beadvánnyal fordult a Budapesti Ügyvédi Kamarához, amelyben az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi tevékenységből eredő kötelességszegését kifogásolta. A vezető fegyelmi biztos az előzetes eljárást hivatalból elrendelte. Az eljárás alá vont ügyvéd az előzetes vizsgálat során a fegyelmi felelősségét vitatta, érdemi nyilatkozatot tett. Az előzetes vizsgálati eljárás eredményeként a fegyelmi biztos határozatával fegyelmi eljárást kezdeményezett, miszerint az eljárás alá vont személy két rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.
- A bejelentő 2024. október 11. napján érkezett levelében az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi tevékenységből eredő kötelességszegését kifogásolta. A vezető fegyelmi biztos az előzetes vizsgálatot hivatalból elrendelte. Az eljárás alá vont ügyvéd az előzetes vizsgálat során a fegyelmi felelősségét vitatta, érdemi nyilatkozatot tett, valamint kérte a két ügy egyesítését, tekintettel arra, hogy az ügyek azonos ténybeli alapon nyugszanak. Az előzetes vizsgálati eljárás eredményeként a fegyelmi biztos határozatával fegyelmi eljárást kezdeményezett, miszerint az eljárás alá vont személy két rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A fegyelmi tanács az ügyeket egyesítette, tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont személye, illetve az eljárás tárgya mindkét eljárásban azonos.

A tényállás:

Az eljárás alá vont ügyvéd látja el a letartóztatott I. r. vádlott védelmét kirendelés alapján. A törvényszék előtt indult büntetőeljárás a terhelt és társa vádlottak ellen, a Btk. 197. § (3) bekezdés a) pontjába ütköző, – figyelemmel a (3) bekezdés b) pontjára – a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő, erőszakkal, illetve az élet vagy testi épség elleni közvetlen fenyegetéssel, nevelése alatt álló tizenhétéves életévét be nem töltött sértett sérelmére elkövetett szexuális erőszak büntettének megalapozott gyanúja miatt.

A vádlottak ideiglenes szállón tartózkodtak, a II. r. vádlott korábbi házasságából származó kiskorú gyermekével együtt.

A büntetőügy lényege szerint az I. r. vádlott 2022 márciusát követően rendszeresen végzett szexuális cselekményt a nevelése alatt álló kiskorúval. A kiskorú édesanyja, a II. r. vádlott, bár a szexuális abúzusról tudomást szerzett, semmit nem tett annak további megakadályozása érdekében. A törvényszék előkészítő ülést és tárgyalást tartott. Az eljárás alá vont ügyvéd a tárgyalás előtt néhány nappal telefonos applikációs programon keresztül kapcsolatba lépett a kiskorú édesanyjával (II. r. vádlott). Az üzenetek ukrán nyelven íródtak az alábbi tartalommal.

Az üzenet tartalma: **„A lányát ma okvetlen hozza el a bíróságra!!”** (8:06)

Az üzenetre a kiskorú válaszolt: **„Elment, anélkül, hogy elvitt volna.”** (8:06)

Eljárás alá vont személy válasza: **„Rendben.”** (8:07) **„A következő júniusban vagy júliusban lesz.”** (8:08)

A kiskorú erre válaszul ismeretlen tartalommal hangüzenetet küldött eljárás alá vont személynek. (8:10)

Eljárás alá vont ügyvéd erre akként válaszolt, hogy: **„Igen, a csütörtök kivételével, úgy érttem.”** (8:11) **„Csütörtökön anyának is jönnie kell.”** (8:11)

A kiskorú erre ismét ismeretlen tartalmú hangüzenetekben reagált.” (8:12)

Eljárás alá vont személy erre azt írta: **„Hogy vegyem, bíróságra megyek.”** (8:19) **„Ki az a [...]?”** (8:19)

A kiskorú erre ismét ismeretlen tartalmú hangüzenetekben reagált.” (8:19)

Eljárás alá vont személy válaszul: **„Ma nem megyek érted, bíróságon vagyok. Gyere csütörtökön anyukáddal.”** (8:26)

Eljárás alá vont személy erre azt írta: **„Jó feladatot találtál nekünk, ha nem segítesz, nem tudom apát megmenteni.”** (8:54)

A kiskorú erre: **„Milyen feladatot”** (8:57) **„Mit kell tennem?”** (8:57)

Eljárás alá vont személy erre azt válaszolta: **„A bíróságon mondani, hogy nem bűnös, ez csak a te fantáziád volt.”** (8:58)

A kiskorú erre: **„Én megmondom, hogy tényleg nem igaz”** (8:59) **„Nem nyúlt hozzám”** (9:00)

A kiskorú erre ismeretlen tartalmú hangüzeneteket küldött. (9:05, 9:06)

Az eljárás alá vont személy ezt követően az alábbi üzenetet fogalmazta meg: **„Nos, megértem, de szeretném, ha a bíró személyesen hallaná. [...] -re kemény büntetés vár, 12 évet kérnek rá. Ha azt mondd, hogy nem történt semmi, akkor nem merném megengedni, hogy egy ártatlan embert 12 évre börtönbe zárjanak. Ha igaz az, hogy ezek a tettek megtörténtek, akkor a büntetés elkerülhetetlen. De ha nem, akkor egy ártatlan embert 12 évre a börtönbe zárnak.”** (9:50) **„Nem pénzbírságról van szó, vagy közmunkáról, hanem egy ember életének tönkretételéről.”** (9:51)

A kiskorú erre annyit válaszolt: **„Világos”** (10:51)

A bíróságról a szállóra visszaérve a kiskorú édesanyja (II. r. vádlott) segítségnyújtást kért, felháborodva tájékoztatva a szociális munkást a történetekről. Az édesanya elmondása szerint az üzenetváltást követően a gyermek zaklatottá vált, újra traumatizálódhatott, nem tudott aludni, iskolába menni. Az édesanya feljelentést tett. A nyomozó hatóság a Btk. 276. § (1) bekezdés I. fordulataiba ütköző és aszerint minősülő büntetőügyben elkövetett hamis tanúzásra felhívás büntetnének megalapozott gyanúja miatt ismeretlen tettséggel szemben folytatott eljárást – mivel a cselekmény nem bűncselekmény – megszüntette.

A megszüntető határozat indokolása szerint a vádlott védőjének magatartása, hogy a felügyelet alatt nem lévő kiskorú, aki különleges bánásmódot igénylő sértett részére olyan tartalmú üzenetet küldött, amely szerint a sértett a bíróságon vallomástételének tartalmára akár az ügy lényeges körülményeire vonatkozó vallomást tegyen, formálisan alkalmas lehet a hamis tanúzásra felhívás büntetnének megállapítására. Azonban egyértelműen megállapítható, hogy a sértett az eljárás során a nyomozóhatóság előtt nem vallott terhelően a vádlottakra, ezért a védői felhívás nem a korábban tett vallomás tartalmának megváltoztatására, hanem annak nyomatékosítására irányult. Az alapügyben a kiskorú sértett a vádlottak hozzátartozója, ezért a sértett tanú a Btk. 275. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt büntethetőséget kizáró ok miatt hamis tanúzás miatt nem volna felelősségre vonható, mivel állítása olyan tényre vonatkozna, melynek feltárása esetén hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná.

A kifejtettek miatt az ügyben tanúsított védői magatartás nem alkalmas a hamis tanúzásra felhívás büntetnének megállapítására ezért gyanúsított felelősségre vonásnak nincs helye.

Bejelentő1 a bejelentésében kifogásolta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd által folytatott üzenetváltást követően a gyermeke zaklatottá vált, újra traumatizálódhatott, nem tudott aludni, iskolába menni.

Bejelentő2 a bejelentésében azt sérelmezte, hogy eljárás alá vont ügyvéd az általa is tudottan szülői felügyelet nélkül levő kiskorút befolyásolni próbálta, aki a Be. 82. § a) és c) pontjai alapján is különleges bánásmódot igénylő személy. A bejelentő kiemelte azt is, hogy eljárás alá vont ügyvéd tisztában volt azzal is, hogy a vádirat a kiskorú sértett kihallgatásának mellőzésére vonatkozó indítványt tartalmazott.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont a vizsgálati szakban vitatta a terhére rótt cselekményt. Előadta, hogy többször egyeztetett és segített a kiskorú édesanyja részére és meglepte, hogy a bejelentésre az ő felháborodása alapján került sor. Előadta, hogy cselekményét kizárólag védence érdekében tette azért, hogy ártatlanul ne kerüljön felelősségre vonásra, ezért csak azt kérte a sértettől, hogy az igazat mondja el, és semmilyen valótlan tényállítás megtételére nem kérte.

Az eljárás alá vont a fegyelmi eljárásban a fegyelmi felelősségét nem ismerte el, és fenntartotta a vizsgálati szakban előterjesztett védekezését, miszerint nem kívánta a sértettet hamis tanúzásra rábírní. Indítványozta továbbá a kiskorú édesanyjának tanúkénti meghallgatását.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos fenntartotta az eljárást kezdeményező határozatában foglaltakat. Álláspontja szerint az a tény, hogy a nyomozóhatóság megszüntette az eljárást, az eljárás alá vont cselekménye vonatkozásában nem jelenti azt, hogy az ügyvédi normák ne kerültek volna megsértésre. Súlyosító körülményként kérte értékelni a halmazatot, míg enyhítő körülményként a nem túl jelentős időmúlást, továbbá a ténybeli beismerést. Pénzbírság alkalmazására tett indítványt, valamint kérte az eljárási költségekben való marasztalást.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi biztos indítványának részben helyt adott.

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy a jelen ügy tárgyát képező magatartást a fegyelmi eljárásról szóló **20/2018. (XI. 26.) MÜK szabályzat (FESZ) 1.4. pontja** alapján a vétség elkövetésekor hatályban lévő, az ügyvédi tevékenységről szóló **2017. évi LXXVIII. tv. (a továbbiakban: Üttv.)** és a **Magyar Ügyvédi Kamara 6/2018. (III.26.) MÜK Szabályzat az Ügyvédi Hivatás Etikai Szabályairól és Elvárásairól (továbbiakban: ÜESZ)** rendelkezéseket kell alkalmazni.

Az **Üttv. 107 § a)** pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló kamarai tag, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában, vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelezettségét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Az **Üttv. 1. § (3) bekezdése** rögzíti, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia.

Az **(5) bekezdés** alapján az ügyvédi tevékenység gyakorlása nem irányulhat jogszabály megkerülésére, jogszabályba ütköző célra, vagy ilyen jogügyletben való közreműködésre.

Az **Üttv. 40. § (1) bekezdése** szerint az ügyvéd és az európai közösségi jogász a büntetőeljárásban a terhelt védőjeként eljárhat.

A **(2) bekezdés** alapján a védői tevékenység ellátása során az ügyvéd és az európai közösségi jogász a terhelt védekezéshez való joga gyakorlásának keretei között a terhelt érdekeinek elsődlegessége alapján jár el.

A 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (továbbiakban ÜESZ.) az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól rögzíti az alábbiakat:

Az ÜESZ. 2.1. pontja kimondja, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles igénybe venni minden törvényes eszközt ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez, ennek keretében jogi képviselet ellátása esetén az ellenérdekű fél jogi képviselőjével, annak hozzájárulása esetén vagy jogi képviselő hiányában közvetlenül az ellenérdekű féllel, továbbá – jogellenes befolyásolásuk nélkül – a tanúval, a szakértővel és az eljárás más résztvevőivel értekezhet és információkat cserélhet.

A Fegyelmi Tanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította, hogy eljárás alá vont ügyvéd telefonos applikációs programon keresztül kapcsolatba lépett a kiskorú édesanyjának telefonján a sértett kiskorúval és az édesanyja tudta nélkül az édesanyja és a nevelőapja ellen a kiskorú sérelmére elkövetett szexuális erőszak büntette miatt folyamatban lévő eljárással kapcsolatban folytatott üzenetváltást, melyben a kiskorút arról tájékoztatja, hogy a kiskorú vallomásának elmaradása esetén a nevelőapját ártatlanul 12 évre börtönbe zárhatják, fegyelmi vétséget követett el. A telefonos üzenetváltást követően a kiskorú gyermek zaklatottá vált, újra traumatizálódhatott, nem tudott aludni, iskolába menni. A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint önmagában az a tény, hogy a különleges bánásmód rendelkezései alá tartozó kiskorú sértettel a védő a törvényes képviselő jelenléte nélkül kommunikál, alkalmas a fegyelmi felelősség megállapítására, a lefolytatott kommunikáció azonban ezen túl alkalmas volt a kiskorú, különleges bánásmódot igénylő sértett presszionálására is.

A nyomozó hatóság eljárást megszüntető határozatából is egyértelműen megállapítható, hogy az eljárás alá vont által folytatott kommunikáció a megtenni szükséges vallomás tartalmára, az eljárás lényeges körülményeire irányult, így az alkalmas lehetett a tanúvallomás befolyásolására. A fegyelmi tanács a fenti tényállás megállapítása szempontjából nem tartotta szükségesnek az eljárás alá vont által indítványozott tanúkénti meghallgatását, mert az üzenetek tartalmát az eljárás alá vont sem vitatta, továbbá azt a tényt sem, hogy az üzenetváltáskor a kiskorú felügyelet nélkül volt. A fegyelmi tanács nem állapította meg azonban az eljárás alá vont felelősségét a megbízó érdekeinek megsértése körében, mivel az vitathatatlan, hogy az eljárás alá vont cselekedetét a védenca felmentése mozgatta és a büntetőeljárásra ezen üzenetváltásnak semmilyen negatív hatása nem volt.

A fentiek alapján a Fegyelmi Tanács eljárás alá vont ügyvéd terhére **1 rendbeli szándékos** fegyelmi vétség elkövetését tartotta megállapíthatónak, mivel a terhére megállapított magatartás nem felelt meg az ÜESZ 2.1. pontja előírásainak.

A fegyelmi tanács felhívja az eljárás alá vont figyelmét arra, hogy a jövőben az ügyvédi tevékenysége során ügyeljen arra, hogy a tevékenysége a szakma etikai szabályainak jelen esetben az **ÜESZ. 2.1. pontjában foglaltakra figyelemmel folytassa.**

A Fegyelmi Tanács az Üttv. 108. § a) pontja szerinti írásbeli megrovás büntetés kiszabását találta indokoltnak a cselekmény tárgyi súlyára, továbbá az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletére, figyelemmel a fokozatosság elvét nem szem elől tévesztve.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az **Üttv. 142. § (2) bekezdése** és a fegyelmi eljárásról szóló **20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 40.2. a)** pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére.

A Fegyelmi Tanács külön is felhívja az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét arra, hogy az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontja szerint nem folytathat ügyvédi tevékenységet az, akinek az ügyvédi kamarával szemben legalább a kamarai szabályzatban meghatározott mértékű lejárt tagdíjtartozása vagy végrehajtható kamarai határozaton alapuló más tartozása van, és azt az ügyvédi kamara írásbeli felhívására sem egyenlítette ki, míg az Üttv. 149. § (1) bekezdés b) pontja alapján a területi kamarai tagságot a kamara megszünteti, ha a kamarai tag az ügyvédi kamarai tagdíjfizetési vagy végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettségét felszólítás ellenére nem teljesítette.

A Fegyelmi Tanács határozata 2025. szeptember 25. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2024. F. 233.)